

Predmet C-580/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

22. rujna 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Bundesgerichtshof (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

6. srpnja 2021.

Tužitelj i podnositelj revizije:

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Tuženik i druga stranka u revizijskom postupku:

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

BUNDESGERICHTSHOF (SAVEZNI VRHOVNI SUD, NJEMAČKA)

RJEŠENJE

[*omissis*]

Objavljeno:

6. srpnja 2021.

[*omissis*]

u sporu

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH, [*omissis*] Großräschen,

tužitelj i podnositelj revizije,

[*omissis*]

protiv

HR

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH, [omissis] Kabelsketal,

tuženika i druge stranke u revizijskom postupku

[omissis]

Intervenijent u potporu tuženiku:

50Hertz Transmission GmbH, [omissis] Berlin,

[omissis]

Nakon rasprave održane 20. travnja 2021. [omissis] Vijeće za tržišno natjecanje Bundesgerichtshofa (Savezni vrhovni sud)

riješilo je:

- I. Postupak se prekida.
- II. Radi tumačenja članka 16. stavka 2. Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnjem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL 2009., L 140, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39.) Sudu Europske unije upućuju se sljedeća prethodna pitanja:
1. Treba li članak 16. stavak 2. točku (c) Direktive 2009/28/EZ u vezi s njezinim člankom 2. točkama (a) i (e) tumačiti na način da se treba dati prednost i postrojenjima za proizvodnju električne energije koja se unosi u mrežu, a proizvedena je termičkom oporabom miješanog otpada koji sadržava varijabilni udio biorazgradivog industrijskog i komunalnog otpada?
 2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo prethodno pitanje: ovisi li davanje prednosti unosu električne energije u skladu s člankom 16. stavkom 2. točkom (c) Direktive 2009/28/EZ o veličini udjela biorazgradivog otpada koji se upotrebljava za proizvodnju električne energije na način opisan u prvom prethodnom pitanju?
 3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje: postoji li prag značajnosti u pogledu udjela biorazgradivog otpada ispod kojeg se na proizvedenu električnu energiju ne primjenjuju propisi koji se odnose na električnu energiju proizvedenu iz obnovljivih izvora energije?
 4. U slučaju potvrdnog odgovora na treće prethodno pitanje: na koji se udio primjenjuje navedeni prag ili kako se taj prag određuje?

5. U slučaju potvrđnog odgovora na prvo i drugo prethodno pitanje: može li se u pogledu primjene propisa o električnoj energiji iz obnovljivih izvora energije na električnu energiju djelomično proizvedenu iz biorazgradivog otpada primijeniti pravni koncept iz članka 5. stavka 3. drugog podstavka Direktive 2009/28/EZ na način da se ti propisi primjenjuju isključivo na udio električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije i da se taj udio izračunava na temelju energetskog sadržaja pojedinih izvora energije?

Obrazloženje:

- 1 I. Tužitelj upravlja postrojenjem za termičku uporabu otpada kojim proizvodi električnu i toplinsku energiju. U njemu se sagorijevanjem, neodvojeno od drugih sastojaka, uporablja biomasa čija količina varira, a tužitelj tvrdi da iznosi do 50 %. Tužitelj djelomično unosi električnu energiju proizvedenu u tom postrojenju u tuženikovu distribucijsku mrežu, s kojim je sklopio ugovor o priključivanju i opskrbi.
- 2 U okviru svojeg upravljanja sigurnošću mreže tuženik je u znatnom broju slučajeva od 2011. do 2016. zatražio od tužitelja privremeno ograničavanje unosa električne energije zbog zagušenja mreže. Tužitelj stoga potražuje od tuženika naknadu štete u iznosu od 2,24 milijuna eura pozivajući se, među ostalim, na odredbu o izvanrednim okolnostima u skladu s Gesetzom für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Zakon o poticanju obnovljivih energija), u verzijama koje su bile na snazi u razdoblju između 1. siječnja 2011. i 31. srpnja 2014., te na Gesetz für den Ausbau Erneuerbarer Energien (Zakon o obnovljivim energijama), u verziji koja je bila na snazi u razdoblju između 1. kolovoza 2014. i 31. prosinca 2016. (u dalnjem tekstu zajedno: Zakon o obnovljivoj energiji).
- 3 II. Za donošenje odluke o reviziji mjerodavne su odredbe njemačkog Zakona o obnovljivoj energiji u trima različitim verzijama istovjetnog sadržaja ili usklađenog normativnog sadržaja. U verziji Zakona o obnovljivoj energiji koja je bila na snazi u razdoblju između 1. siječnja 2012. i 31. srpnja 2014. (u dalnjem tekstu: EEG iz 2012.), a koja je, među ostalim, primjenjiva na predmetni slučaj, te odredbe glase kako slijedi:

Članak 3. Definicije

Za potrebe ovog zakona:

1. „Postrojenje” znači svaka jedinica za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora [...]
3. „Obnovljiva energija” [...] energija iz biomase [...] te biorazgradivi udio industrijskog i komunalnog otpada [...]

Članak 5. Priključivanje

- (1) Operatori sustava su obvezni bez odgode i prioritetno [...] priključiti na svoju mrežu postrojenja koja proizvode električnu energiju iz obnovljivih izvora energije [...].

Članak 8. Otkup, prijenos i distribucija

- (1) U skladu s člankom 11., operatori sustava dužni su bez odgode i prioritetno otkupiti, prenijeti i distribuirati cjelokupnu ponuđenu električnu energiju iz obnovljivih izvora energije [...]. [...]

Članak 11. Upravljanje unosom

- (1) Iznimno, operatorima sustava [...] dopušteno je izravno ili neizravno regulirati postrojenja priključena na njihov sustav [...], pod uvjetom da:
1. bi u protivnom nastalo zagušenje mreže u njihovu mrežnom području, uključujući primarnu mrežu,
 2. se prednost daje električnoj energiji iz obnovljivih izvora [...], osim ako druga postrojenja za proizvodnju električne energije moraju ostati na mreži kako bi osigurala sigurnost i pouzdanost sustava opskrbe električnom energijom, [...].

Članak 12. Odredba o izvanrednim okolnostima

- (1) Ako se unos električne energije iz postrojenja za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora [...] smanjuje zbog zagušenja mreže u smislu članka 11. stavka 1., operatorima na koje se odnosi mjera [...] nadoknađuje se iznos od 95 % izgubljenih prihoda, uvećan za dodatne troškove i umanjen za troškove koje nisu trebali snositi. [...]

Članak 16. Pravo na naknadu

- (1) Operatori sustava moraju operaterima postrojenja naknaditi električnu energiju proizvedenu u postrojenjima u kojima se upotrebljava isključivo obnovljiva energija [...], barem u skladu s člancima 18. do 33. [...]

- 4 Prethodno navedene odredbe odgovaraju članku 3. stavku 1. točkama 1. i 3., članku 5. stavku 1., članku 8. stavku 1., članku 11. stavku 1., članku 12. stavku 1. te članku 16. stavku 1. Zakona o obnovljivoj energiji u verziji koja je bila na snazi u razdoblju od 1. siječnja 2009. do 31. prosinca 2011. (u dalnjem tekstu: EEG iz 2009.) kao i članku 5. stavku 1. točkama 1. i 14., članku 8. stavku 1., članku 11. stavku 1., članku 14. stavku 1., članku 15. stavku 1. te članku 19. stavku 1. Zakona o obnovljivoj energiji u verziji koja je bila na snazi u razdoblju od 1. kolovoza 2014. do 31. prosinca 2016. (u dalnjem tekstu: EEG iz 2014.).

- 5 III. Ishod revizije ovisi o odgovoru na prethodna pitanja. Prije donošenja odluke stoga valja prekinuti postupak te u skladu s člankom 267. stavkom 1. točkom (b) i člankom 267. stavkom 3. UFEU-a uputiti Sudu Europske unije zahtjev za prethodnu odluku.
- 6 1. Žalbeni sud odbio je tužiteljeve zahtjeve za plaćanje na temelju odredbe o izvanrednim okolnostima u skladu s člankom 12. stavkom 1. EEG-a iz 2009., člankom 12. stavkom 1. EEG-a iz 2012. i člankom 15. stavkom 1. EEG-a iz 2014. (u dalnjem tekstu zajedno: odredba o izvanrednim okolnostima). Presudio je da se, s obzirom na to da električna energija proizvedena u tužiteljevu postrojenju nije proizvedena isključivo iz obnovljivih izvora energije, postrojenje ne može kvalificirati kao „postrojenje za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora” (u dalnjem tekstu: postrojenje za proizvodnju obnovljive energije) u smislu odredbe o izvanrednim okolnostima.
- 7 2. Revizija protiv te odluke mogla bi se prihvati ako bi se tužiteljevo postrojenje trebalo kvalificirati kao postrojenje za proizvodnju obnovljive energije u smislu odredbe o izvanrednim okolnostima. U postrojenju se upotrebljava mješoviti otpad koji sadržava varijabilne udjele biorazgradivog komunalnog i industrijskog otpada. Stoga se upotrebljava i „obnovljiva energija” u skladu s definicijom iz članka 3. stavka 3. EEG-a iz 2009. i EEG-a iz 2012. te članka 5. stavka 14. EEG-a iz 2014., ali njezin udio nije veći od 50 %.
- 8 a) Nasuprot stajalištu žalbenog suda, primjena odredbe o izvanrednim okolnostima nije isključena zbog toga što tužiteljevo postrojenje ne proizvodi električnu energiju isključivo iz obnovljivih izvora energije.
- 9 aa) Točno je da je područje primjene Zakona o obnovljivoj energiji u njegovo prvoj verziji, koja je stupila na snagu 2000., bilo ograničeno na električnu energiju proizvedenu isključivo iz hidroenergije, energije vjetra, solarne energije, geotermalne energije, energije iz plinova s odlagališta, plinova iz postrojenja za preradu otpadnih voda, jamskog plina ili biomase. Međutim, 2004. prošireno je područje primjene Zakona o obnovljivoj energiji prilikom prenošenja Direktive 2001/77/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. rujna 2001. o promicanju električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije na unutarnjem tržištu električne energije (vidjeti nacrt zakona njemačke savezne vlade, BR-Drucksache 15/04, str. 33.). U članku 2. točki (c) te direktive „električna energija proizvedena iz obnovljivih izvora energije” definirana je kao električna energija proizvedena u postrojenjima koja koriste isključivo obnovljive izvore energije kao i udio električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije u hibridnim postrojenjima koja također koriste konvencionalne izvore energije. Od tada se Zakonom o obnovljivoj energiji razlikuju, s jedne strane, obveza naknade i promicanja, koja se temelji na načelu isključivosti (vidjeti članak 16. stavak 1. EEG-a iz 2009. i EEG-a iz 2012. te članak 19. stavak 1. EEG-a iz 2014.) te, s druge strane, odredbe o obvezi priključivanja, otkupa, prijenosa i distribucije (članci 5., 8. i 11. EEG-a iz 2009. te EEG-a iz 2012., članci 8. i 11. EEG-a iz

2014.), koje se odnose na sva postrojenja za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora energije u smislu Direktive 2001/77/EZ.

- 10 bb) Odredba o izvanrednim okolnostima, koja ima prednost pred eventualnim pravima na naknadu štete ili na naknadu zbog ograničavanja proizvodnje u postrojenjima za proizvodnju električne energije na temelju propisa u području energetike, primjenjuje se na sva postrojenja koja proizvode električnu energiju iz obnovljivih izvora energije u prethodno navedenom širem smislu prava Unije, uključujući, stoga, i postrojenja u kojima se upotrebljavaju isključivo obnovljivi izvori energije. To proizlazi, s jedne strane, iz teksta, nepostojanja pridjeva „isključivo” i, s druge strane, iz opće strukture zakona: odredbom o izvanrednim okolnostima, koja je 2009. uvrštena u Zakon o obnovljivoj energiji, uređuje se dodjela naknade postrojenjima koja proizvode električnu energiju iz obnovljivih izvora ako su u vezi s njima poduzete mjere upravljanja unosom na temelju članka 11. stavka 1. EEG-a iz 2009. i EEG-a iz 2012. te članka 14. stavka 1. EEG-a iz 2014. Kao što to proizlazi iz članka 8. stavka 1. EEG-a iz 2009. i EEG-a iz 2012. te članka 11. stavka 1. EEG-a iz 2014., mjere upravljanja unosom predstavljaju iznimku od obveze operatorâ sustava da prvenstveno otkupe električnu energiju proizvedenu iz obnovljivih izvora energije (vidjeti obrazloženje njemačke savezne vlade uz nacrt verzije Zakona o obnovljivoj energiji koja je stupila na snagu 2009., BT-Drucksache 16/8148, str. 46.). Stoga, ako se u postrojenju proizvodi „električna energija iz obnovljivih izvora energije” koja se unosi u skladu s odredbama Zakona o obnovljivoj energiji, na temelju odredbe o izvanrednim okolnostima nastaje obveza naknade štete zbog toga što je operator sustava smanjio ili prekinuo otkup električne energije u okviru upravljanja unosom.
- 11 b) Unatoč tom odstupanju od načela isključivosti u skladu s pravom Unije, ostaje otvoreno pitanje treba li se prema njemačkom pravu svako postrojenje za proizvodnju električne energije u kojem se, ovisno o slučaju, uporablja još tako mali udio obnovljivih izvora energije smatrati postrojenjem za proizvodnju obnovljive energije, tako da ima prednost priključivanja i unosa. Budući da je EEG-om iz 2004. njemački zakonodavac htio provesti odredbe Direktive 2001/77/EZ i da ništa ne upućuje na to da je namjeravao prekoračiti te odredbe, za tumačenje odredbi njemačkog prava koje su mjerodavne u ovom predmetu ponajprije je relevantan pojam „električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije” iz Direktive 2001/77/EZ (članak 2. točka (c)). Sud Europske unije još nije protumačio tu odredbu. Tumačenje također nije jednoznačno.
- 12 aa) U skladu s člankom 2. točkom (c) Direktive 2001/77/EZ, električna energija proizvedena iz obnovljivih izvora energije jest električna energija proizvedena u postrojenjima koja koriste isključivo obnovljive izvore energije kao i udio električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije u hibridnim postrojenjima koja također koriste konvencionalne izvore energije. Pojam hibridnog postrojenja nije pojašnjen u Direktivi. On također nije jednoznačan. Međutim, u tehnici se hibridnim postrojenjem u pravilu naziva postrojenje u kojem se upotrebljava više različitih tehnologija za proizvodnju energije (na primjer, solarna energija i plin). Pojam „hibridnog postrojenja” ne bi se u skladu s

takvim tumačenjem odnosio na postrojenja u kojima su u istom procesu proizvodnje električne energije mješovito upotrebljavaju samo različiti, obnovljivi i tradicionalni, izvori energije. Isto vrijedi i u slučaju u kojem se u svrhu proizvodnje energije različiti izvori energije (primjerice, drveni peleti i ugljen) prvo prikupljaju kao i u slučaju u kojem se u postrojenju, poput postrojenja za sagorijevanje otpada o kojem je riječ u predmetnom slučaju, obnovljivi i fosilni izvori energije radi proizvodnje električne energije upotrebljavaju u već postojećoj varijabilnoj smjesi na koju se ne može utjecati. Potonje dvije vrste postrojenja ne bi se u tom slučaju kvalificirale kao postrojenje za proizvodnju obnovljive energije, na koju se primjenjuju odredbe Zakona o obnovljivoj energiji o postupku unosa i naknadi štete u izvanrednim okolnostima.

- 13 bb) Međutim, prethodno opisana definicija hibridnog postrojenja u smislu članka 2. točke (c) Direktive 2001/77/EZ mogla bi se protiviti tomu da se sâmom tom direktivom, s jedne strane, biomasa definira kao obnovljiv izvor energije (članak 2. točka (a) Direktive 2001/77/EZ, također članak 2. točka (a) Direktive 2009/28/EZ) i, s druge strane, da se pojmom biomase obuhvaća i „biorazgradiv udio industrijskog i komunalnog otpada” koji je obuhvaćen pojmom biomase (članak 2. točka (b) Direktive 2001/77/EZ, također članak 2. točka (e) Direktive 2009/28/EZ). To bi moglo govoriti u prilog tomu da se električna energija proizvedena sagorijevanjem tog udjela treba smatrati električnom energijom proizvedenom iz obnovljivih izvora energije i da se odgovarajuće postrojenje za proizvodnju energije treba u skladu s njemačkim pravom smatrati postrojenjem za proizvodnju obnovljive energije kojem treba dati prednost u pogledu unosa.
- 14 cc) Također treba uzeti u obzir to da je Direktiva 2001/77/EZ u međuvremenu stavljena izvan snage i zamijenjena Direktivom 2009/28/EZ. Države članice trebale su tu direktivu provesti do 5. prosinca 2010., dakle prije razdoblja od 2011. do 2016., koje je mjerodavno u predmetnom slučaju. U ovom predmetu stoga njemačko pravo treba tumačiti u skladu s Direktivom 2009/28/EZ. Prema tome, postavlja se pitanje smatraju li se „postrojenjima za proizvodnju energije u kojima se upotrebljavaju obnovljivi izvori energije” u smislu članka 16. stavka 2. točke (c) Direktive 2009/28/EZ ne samo postrojenja u kojima se upotrebljava više različitih tehnologija za proizvodnju energije (to jest, hibridna postrojenja u prethodno navedenom smislu), nego i ona u kojima se električna energija proizvodi iz unaprijed pomiješanih izvora energije, kao što je mješoviti otpad koji sadržava varijabilni udio biorazgradivog industrijskog i komunalnog otpada (prvo prethodno pitanje). U slučaju potvrdnog odgovora na to pitanje postavlja se daljnje pitanje treba li se u skladu s člankom 16. stavkom 2. točkom (b) takvom postrojenju dati prednost u pogledu unosa električne energije i ako energija u postrojenju nije proizvedena pretežno iz biorazgradivog udjela otpada (drugo prethodno pitanje).
- 15 c) Ovo sudske vijeće smatra, također uzimajući u obzir pravo Unije, da se odredbe Zakona o obnovljivoj energiji koje se odnose na prioritetni unos te, stoga, i odredba o izvanrednim okolnostima trebaju tumačiti na način da se one primjenjuju na postrojenja u kojima se ne upotrebljavaju isključivo obnovljivi

izvore energije isključivo ako se u njima obnovljivi i tradicionalni izvori energije oporabljuju u odvojenim sustavima. Međutim, na postrojenja u kojima se, kao u slučaju proizvodnje električne energije sagorijevanjem otpada, oporablja već postojeća varijabilna mješavina obnovljivih i tradicionalnih izvora energije na koju se ne može utjecati trebali bi se u svakom slučaju primijeniti prioritetni unos i odredba o izvanrednim okolnostima isključivo ako udio obnovljivih izvora energije u prosjeku premašuje udio tradicionalnih izvora energije.

- 16 aa) U skladu je sa smisлом i svrhom Zakona o obnovljivoj energiji da se postrojenju za proizvodnju električne energije u kojem se oporablja već postojeća varijabilna mješavina obnovljivih i tradicionalnih izvora energije na koju se ne može utjecati u svakom slučaju odobre prioritetno priključivanje i prioritetni unos te stoga naknadi povezana šteta u slučaju smanjenog unosa na temelju odredbe o izvanrednim okolnostima isključivo ako se u njemu barem pretežno upotrebljavaju obnovljivi izvori energije. Prioritetno priključivanje i prioritetni unos bili bi u slučaju takvih postrojenja, a razliku od postrojenja u kojima se kombiniraju dvije ili više tehnologija za proizvodnju energije, nužno u korist udjela ne samo električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije, nego i one iz tradicionalnih izvora. Naime, u situacijama u kojima sigurnost mreže zahtijeva smanjenje unosa električne energije, takvo postrojenje nema nikakvu mogućnost ograničavanja proizvodnje električne energije na udio obnovljivih izvora energije, na primjer dalnjim radom vjetroturbine i zatvaranjem plinske turbine. To ne bi imalo samo za posljedicu to da u slučaju mjera upravljanja unosom operatora sustava mora u odnosu na konvencionalne elektrane dati prednost čitavom takvom „mješovitom postrojenju”, zajedno s cjelokupnom električnom energijom proizvedenom u njemu. Također bi ih morao prioritetno priključiti na svoju mrežu. To bi u slučaju nedostatka mrežnih kapaciteta moglo imati za posljedicu da se spriječi ili, u svakom slučaju, odgodi priključivanje naknadno izgrađenog postrojenja u kojem se upotrebljavaju isključivo obnovljivi izvori energije. Još je spornije pitanje je li takva prednost opravdana čak i u slučaju postrojenja u kojem se električna energija, barem pretežno, ne proizvodi iz obnovljivih izvora energije.
- 17 bb) To bi tumačenje u predmetnom slučaju imalo za posljedicu to da tužitelj ne bi imao pravo na temelju odredbe Zakona o obnovljivoj energiji o izvanrednim okolnostima. Naime, njegovo postrojenje ne kombinira različite tehnologije za proizvodnju energije, to jest nije hibridno postrojenje u prethodno navedenom smislu, nego se u njemu upotrebljavaju unaprijed pomiješani izvori energije s varijabilnim udjelima, pri čemu se prema njegovoj tvrdnji ne radi o pretežnom udjelu obnovljivih izvora energije.
- 18 d) Ako se „postrojenjima za proizvodnju energije u kojima se upotrebljavaju obnovljivi izvori energije” u smislu članka 16. stavka 2. točke (c) Direktive 2009/28/EZ ne bi smatrala samo hibridna postrojenja u prethodno navedenom smislu, nego i ona u kojima se električna energija proizvodi iz unaprijed pomiješanih izvora energije koji se prethodno miješaju, kao što je mješoviti otpad koji sadržava varijabilni udio biorazgradivog industrijskog i komunalnog otpada, a

da ne preteži biorazgradivi otpad, postavlja se s obzirom na smisao i svrhu Zakona o obnovljivoj energiji daljnje pitanje postoji li prag značajnosti u pogledu udjela biorazgradivog otpada ispod kojeg se takvo mješovito postrojenje ne bi više smatralo „postrojenjem za proizvodnju energije u kojem se upotrebljavaju obnovljivi izvori energije” (treće prethodno pitanje).

- 19 e) U slučaju potvrdnog odgovora i na treće prethodno pitanje valja pojasniti na koji se udio primjenjuje navedeni prag ili kako se taj prag određuje (četvrto prethodno pitanje).
- 20 f) Naposljetku, u slučaju potvrdnog odgovora na prvo i drugo prethodno pitanje te u slučaju da tužiteljevo postrojenje udovoljava eventualnom pragu značajnosti u skladu s odgovorima na treće i četvrto prethodno pitanje postavlja se pitanje može li se u pogledu primjene propisa o električnoj energiji iz obnovljivih izvora energije na električnu energiju djelomično proizvedenu iz biorazgradivog otpada primijeniti pravni koncept iz članka 5. stavka 3. drugog podstavka Direktive 2009/28/EZ na način da se ti propisi primjenjuju isključivo na udio električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije i da se taj udio izračunava na temelju energetskog sadržaja pojedinih izvora energije (peto prethodno pitanje). To je relevantno s obzirom na to da u tom slučaju valja na temelju njemačkog prava, uzimajući u obzir pravo Unije, odlučiti o pitanju odnosi li se pravo na naknadu štete na temelju odredbe o izvanrednim okolnostima na gubitak prihoda od cjelokupne električne energije proizvedene u tužiteljevu postrojenju ili samo na dio, koji će u tom slučaju trebati utvrditi, električne energije koja se proizvodi iz biogenog udjela mješavine otpada.

[omissis]